

Motion till riksdagen 2005/06:Sf211

av **Lars Gustafsson (kd)**

Finansiell samordning i kommuner och landsting

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen begär att regeringen återkommer med förslag om ändring av nuvarande lagstiftning i enlighet med motionen.

Motivering

I mitten av 1990-talet öppnades lagstiftningen för försök med finansiell samverkan mellan olika huvudmän i kommun- och landstingssektorer. Försöken varierade i form och innehåll, där kommuner, primärvård och försäkringskassa ingick. På några orter fanns även arbetsförmedlingen med genom ett s.k. hängavtal. Dessa försök drevs under beteckningen Socsam. De orter, som valde att delta i dessa projektförsök, såg så stora fördelar och samordningsvinster i projekten att de önskade få upprätta permanenta samordningsorgan.

Ett syfte med försöken var att minska enskilda människors rundgång bland olika myndigheter och huvudmän och att de skulle kunna återgå till arbete.

När den socialdemokratiska regeringen återkom till riksdagen år 2002 med en proposition begränsades omfattningen av finansiell samordning i sådan omfattning att en fortsättning av projekten i praktiken omöjliggjordes. Som en följd av riksdagsbeslutet valde många av de orter där försöken pågått att avveckla samordningsförsöken. Besvikelsen över riksdagsbeslutet är stor på de orter där man deltagit i försöken. Efter återgång till tidigare beslutsordning med separata huvudmän ser man nu på dessa orter hur tidigare samverkansproblematik återkommer.

I Laholm drevs ett Socsamförsök under beteckningen Fyrverkeriet. Resultaten av försöken var så positiva att man önskade permanenta verksamheten. Tyvärr var inte det möjligt på grund av ovan nämnda riksdagsbeslut, där man beskar faktiska möjligheter till fortsatt verksamhet.

De största hindren i nuvarande lagstiftning för en fungerande finansiell samordning är avgränsningen i hur stor andel av ekonomiska andelar, som

Fel! Okänt namn på

man får avsätta i en gemensam budget. Nuvarande 5 % gräns innebär i praktiken att finansiell samverkan inte är meningsfull.

Ett annat hinder i gällande lagstiftning för en fungerande verksamhet i form av Socsam är att arbetsförmedlingen inte får ingå som fullvärdig part. Den kunskap och de resurser som hanteras av arbetsförmedlingen är viktiga för att kunna fullt ut nå syftet med Socsam.

Sverige behöver en lagstiftning, som flyttar ner fler beslut på lokal nivå. Finansiell samordning är ett mycket gott exempel på hur beslut kan fattas nära verksamheterna.

Stockholm den 19 september 2005

Lars Gustafsson (kd)